

[Landbrugsministeren.]

sætte en ny stor undersøgelse i gang. Og jeg vil heller ikke på nuværende tidspunkt finde en ny undersøgelse rimelig, når sagen allerede har været behandlet af så betydelige videnskabsmænd, som tilfældet er, og er tiltrådt af landbohøjskolens veterinærvidenskabelige fagråd.

H. C. Toft: Jeg takker landbrugsministeren for redegørelsen, men jeg kan ikke dele landbrugsministerens opfattelse.

Jeg begrundede mit spørgsmål med, at der skulle skabes ro om landbohøjskolen. Efter min opfattelse, er det landbrugsministerens opgave — den minister, hvorunder landbohøjskolen arbejder — at medvirke til, at der skabes ro og sørge for, at landbohøjskolens renommé kan bevares. Derfor beklager jeg meget, at ministeren ikke finder anledning til at nedsætte et nyt uvildigt udvalg. Jeg spørger derfor ministeren: ad hvilke veje mener ministeren da at kunne gå frem for at skabe ro om landbohøjskolen og bevare dens renommé og tilliden til det videnskabelige arbejde? Man kan ikke bortforklare, at professor i kemi, specielt biokemi, J. A. Christiansen er en fagmand på området, er sagkyndig; ministeren kan vel ikke mene, at denne professor, som har undersøgt spørgsmålet og er fremkommet med en erklæring i Berlingske Aftenavis, ikke er sagkyndig. Jeg vil derfor gerne stille landbrugsministeren et par spørgsmål til, idet et af svarene måske kan bidrage til at skabe ro om landbohøjskolen: vil landbrugsministeren drage omsorg for, at sagens akter i deres helhed fra 3 mands udvalgets undersøgelse offentliggøres? Hvis landbrugsministeren ikke vil dette, vil jeg endvidere spørge: ad hvilke veje vil landbrugsministeren så gå for at skabe ro om dette spørgsmål?

Landbrugsministeren (Skytte): På det ærede medlems spørgsmål, om jeg agter at offentliggøre redegørelsen fra 3 mands udvalget i dens helhed, vil jeg svare, at der, som det er det ærede medlem bekendt, efter højskolens styrelsesordning jo er tillagt højskolen vidtgående bestemmelsesret. Det bør også være sådan, og jeg blander mig mindst muligt i højskolens anliggender, når højskolen ikke selv anmoder mig derom.

Efter højskolens anordning er forhandlinger i fagråd og i udvalg, som fagrådene har nedsat, fortrolige, og højskolen har beholdt sig hertil, når den har nægtet at lade de interne forhandlinger om denne sag offentliggøre, herunder også den sagkyndige 3 mands erklæring, således som det har været krævet i dele af dagspressen.

Jeg vil dog gerne tilføje, at når højskolen har stillet sig sådan, har jeg ment at burde henholde mig til højskolens beslutning i så henseende. Men for mig er spørgsmålet om offentliggørelse af materialet intet kardinalpunkt. Jeg mener absolut ikke, der er noget at skjule i denne sag. Jeg mener, at der fra højskolens side er handlet korrekt. Når det ærede medlem spørger, hvad jeg vil gøre for at skaffe ro om denne sag, tror jeg, det ærede medlem vil kunne bidrage måske i fuldt så høj grad hertil, som jeg er i stand til at kunne gøre det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærbo [af Ninn-Hansen m. fl.]

og

forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærbo [af Aksel Larsen].

(Foregående del af første behandling findes i tidenden sp. 1528).

Forhandlingen genoptoges.

Henry Christensen: De bemærkninger, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen under mødet i formiddags gjorde om den sag, der her er til behandling, vil jeg gerne give min tilslutning. Forslaget til folketingsbeslutning er jo fremsat på både venstres og det konservative folkepartis vegne, og de bemærkninger, det ærede medlem gjorde, dækker den væsentlige del af den begrundelse, der for vort vedkommende har været for at fremsætte det forslag til